

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 4. An Confessor potest se conformare sententiæ Pœnitentis, minus
probabili, & minus tutæ, contra propriam probabiliorem & tutiorem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

centibus, puta liberis; differenda est monitio, donec hoc periculum sit sublatum, & perenda dispensatio, ex c. 6. de consang. & affinit. ubi Innocent. III. consultus de Matrimonio invalido contracto. Respondet: *Dissimilare poteris, ut remaneat in copula sic contracta, cum ex separatione, sicut afferis, grave videas scandalum imminere.* Nam cum DEI offensio per ignorantiam invincibilem vitetur, illud materiale malum recte permittitur ad impedienda graviora mala.

Q. 4. *An Confessor potest se conformare sententia Pœnitentis minus probabili, & minus tutâ, contra propriam probabiliorem & tutiorem?*

Resp. Neg. Quia Confessor in Tribunali Pœnitentiæ est Superior, Doctor, & Judex; Pœnitens verò inferior & reus: ac proinde Confessor debet judicare secundùm propriam sententiam prudentem, & conscientiam; non ad arbitrium rei, quem tunc docere debet. Præterea non licet sequi opinionem minus probabilem & minus tutam: quare Pœnitens volens eam in praxi sequi est indispositus. Potest tamen absolví Pœnitens eruditus volens sequi opinionem suam, quam bonâ fide post diligentem veritatis inquisitionem putat esse multò probabiliorem, si Confessor sciat multis aliis talem videri, nec sit evidens esse minus probabilem: quia Pœnitenti licet age-

re le-

re secundum conscientiam prudenter formata: ideoque tunc censetur bene dispositus.

Q. 5. An \mathfrak{E} quibus Confessor tenetur denegare,
vel differre absolutionem?

Resp. Tenetur denegare iis omnibus, quos cognoscit carere Contritione ac dispositione debita: alioqui grave sacrilegium admitteret; nam ex communi sent. ficeret Sacramentum nullum, dando absolutionem invalidam & inutilem defectu materiæ debitæ. Et secundum Scotistas Sacramentum inutile, utpote destinatum effectu suo, ob defectum dispositionis necessariò requisitæ ad illum. Quare Rituale Roman. ait: *Videat diligenter Sacerdos, quando \mathfrak{E} quibus conferenda, vel neganda, vel differenda sit absolutio; ne absolvat eos, qui talis beneficij sunt incapaces: quales sunt, qui nulla dant signa doloris, qui odia \mathfrak{E} inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, \mathfrak{E} vitam in melius emendare nolunt, aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publicè satisfaciant, \mathfrak{E} scandalum tollant, \mathfrak{E} c.* Igitur secundum hoc principium certum & Doctrinam Patrum, Canonum, & S. Caroli in Institut. Confessor. absolutio negari debet.

I. Iis qui nolunt rem alienam restituere, debita solvere, vel honorem aut famam læsam, aut quodlibet aliud damnum illatum resarcire,

E e 3

cum